Översikt av i Sverige funna Hylemyia-arter.

Av

O. RINGDAHL.

I Ent. Tidskr. 1929 har författaren framlagt en kort översikt med bestämningstabeller för odd jämte ett försök till uppdelning i grupper eller undersläkten av de svenska *Hylemyia*-arter, som besitta såväl yttre (anteroventralt) som inre (posteroventralt) apikalborst på baktibierna. Denna avdelning hyser emellertid ett ringa antal arter, och hos huvudparten av släktet finnes endast det anteroventrala borstet utvecklat. Efterföljande översikt ägnas åt dessa senare. Bestämningstabellerna äro liksom förut utarbetade på grundval av mina egna samlingar. De av förf. utförda teckningarna äro av mycket primitiv beskaffenhet, torde dock, som jag hoppas, kunna vara till någon hjälp vid bestämning av de arter de höra till. För de flesta Zetterstedtska arter har jag varit i tillfälle att studera

typerna.

Hylemyia-släktet i sin vidaste omfattning är mycket artrikt och torde väl omfatta mer än 1/5 av alla svenska muscider. Det av mig kända artantalet uppgår till omkring 120, men helt säkert komma ännu flera att framdeles påträffas inom landet. Några arter, huvudsakligen från norra Sverige, beskrivas här som nya. Bestämningstabellerna ha avfattats på tyska med särskild tanke på att Zetterstedts och även författarens egna arter därigenom skulle bli bättre kända. Med bergstrakterna i mellersta Europa ha våra nordliga trakter utan tvivel åtskilliga arter gemensamma och från Alperna ha troligen arter beskrivits, som äro identiska med våra. Det har emellertid hittills ej lyckats mig erhålla jämförelsematerial från dessa trakter. Ett försök till uppdelning i grupper har gjorts även inom denna avdelning. För ett antal särskilt avvikande former ha några nya subgenera upprättats. — Vid studiet av Zetterstedts typsamling i Entomologiska Museet i Lund har jag städse rönt det största tillmötesgående från förutvarande föreståndaren Dr. Simon Bengtsson, och samma förståelse har visats mig av nuvarande föreståndaren Dr. N. Kemner, varför jag här till mina bägge vänner vill uttrycka min innerliga tacksamhet för förtroende och hjälp vid mina studier.

I - 3332. Entomol. Tidskr. Arg. 54. Häft. 1. (1933).

Bestimmungstabelle1: Männchen.

Beine teilweise gelb (Ausnahme: dentiens Pand., haemorrhoa Zett.). Kreuzborsten meistens fehlend, Randader auf der Unterseite mit Härchen, t³ ohne posteroventrale Borsten, t² meistens ohne anteroventrale Borsten, t3 nur mit anteroventraler Apikal-

Beine schwarz (Ausnahme: strigosa F., nigrimana Meig., coarctata Fall., lavata Boh., criniventris Zett., pseudomaculipes Strobl), Kreuzborsten in der Regel vorhanden, Randader unterseits nackt oder mit Härchen, t3 an der Innenseite meistens mit pv Borsten, av Borsten an t2 vorhanden oder fehlend, pv Apikalborste an t³ fehlend oder vorhanden. Hylemvia R. D. sens. lat.

Übersicht der mir bekannten schwedischen Hylemyia-Arten.

Männchen:

1. t ³ mit posteroventraler Apikalborste
(Siehe Entomologisk Tidskrift 1929)
— t³ nur mit anteroventraler Apikalborste
2. t² mit einer oder mehreren anteroventralen Borsten 3
— t² ohne anteroventrale Borste
3. 3. und 4. Hintertarsenglieder kurz und breit, das letzte Glied
mit kräftig gekrümmter Klaue. Etwa 4 mm. lange schwärz-
liche Art. (Hyp. Fig. 9 und 37) 15. tarsata Ringd.
— Tarsen der Hinterbeine einfach 4
4. Augen breit getrennt, Stirn breit 4 a
 Augen zusammenstossend oder genähert, Stirn schmal 5
4 a. Kleinere, etwa 4 mm, fast schwarze Art, t² mit 1 ad und
I av, Flügel an der Basis geschwärzt und mit kürzerem Rand-
dorn 104. remotella Zett.
— Grössere, etwa 5 mm, bräunlich grau bestäubte Art, t² mit 3 ad
und 2 av, Flügel an der Basis gelblich mit langem Randdorn
86. moriens Zett.

¹ In der Tabelle sind folgende Abkürzungen benutzt:

 f^{r} , f^{2} , $f^{3} = Vorder$ -, Mittel- und Hinterschenkel. t^{r} , t^{2} , $t^{3} = Vorder$ -, Mittel- und Hinterschienen.

a = Akrostikalborsten, pra = Präalarborste.

st = Sternopleuralborsten, ia = Intraalarborsten, sa = Supraalarborste.

ap = Apikalborste.

av = anteroventrale Borsten.

pv = posteroventrale Borsten.

ad = anterodorsale Borsten.

pd = posterodorsale Borsten.

5. —	Unteres Schüppchen deutlich vorragend, pro- oder notopleura mit einzelnen Haaren, Mundrand spitzig vorragend 6 Unteres Schüppchen nicht oder kaum vorragend, pro- und
6.	notopleura nackt
007 	lichen Striemen
7.	Torax ungestriemt
	Sämtliche Merkmale nicht vorhanden
0.	mit I av, Randdorn fehlend 78. cinerella Fall.
-	Mundrand nicht vorragend, f3 mit vollständiger Reihe von av,
TOTAL STREET	t3 mit 3 oder mehreren av, Randdorn lang 82. longula Fall.
9.	Ziemlich hellgraue Art mit meistens kurzer pra und kurzen und feinen pv an f³, t¹ mit einer kräftigen, in der Spitze er-
	weiterten und stumpfen Apikalborste 28. elymi Ringd.
-	Anders
10.	Stirn und Mundrand recht deutlich vorstehend, Wangen etwas
	breiter als die Fühler, Unterrand des Kopfes fast gerade,
-	Hinterleib dorsoventral gedrückt
	gerundet
II.	behaart, Flügel an der Basis und Schwinger schwärzlich 81. vetula Zett.
-	Körperbehaarung nicht dicht, Flügel an der Basis nicht schwärz-
12.	lich, Schwinger gelb 80. hyporitiformis Stein Flügel besonders an der Basis schwärzlich, t ¹ mit einer etwas
	stumpfen Apikalborste, t2 mit I pd, f3 nur in der Spitzen-
	hälfte mit entwickelten av, keine deutliche pv. 4 mm lange Art mit breiten schwarzen Vorderrändern der Hinterleibsringe
	IA subaltina Ringd
-	Anders
13.	Hinterleib besonders schmal, t' mit stumpfer Apikalborste 14
	Hinterleib nicht besonders schmal, Apikalborste der t ¹ nicht stumpf
14.	f3 auf der Unterseite und innen mit langen und feinen Borsten-
	haaren, Bauchlamellen in der Spitze mit kurzen, kräftigen,
910	stumpfen Börstchen
175	solche Borsten

15.	Stirn über den Fühlern rot, Torax braun, Hinterleib oval-cylindrisch, nicht flachgedrückt, grau mit etwas dunkler Rückenstrieme, t³ meistens mit 2 Rückenborsten, an der Basis oft etwas gelblich, Flügelbasis und Schüppchen gelb **Pegomyia tunicata** Zett. Anders
16.	Schwarze oder schwärzliche Arten, gewöhnlich von robuster Körperform und mit kurzen, kräftigen Beinen, Torax fast ungestriemt, Hinterleib oval-cylindrisch oder gegen die Spitze stark verdickt, Stirn vorragend
17. — 18.	Kleine Art 3,5—4 mm, Hinterleib kolbig, gegen die Basis flachgedrückt
<u> </u>	t² meistens mit nur 1 av, Farbe schwärzlich 20 Grössere Art, ca. 6 mm, Augen breit getrennt, Hinterleibs- strieme breit, t² gewöhnlich mit 2 kräftigeren ad 101. penicillaris Stein
20.	Kleinere Art, 4,5—5 mm, Augen schmaler getrennt, Hinter- leibsstrieme schmal, t² mit nur 1 kräftigeren ad grisescens n. sp. Obere Zange des Hypopygs, ohne Haarbüschel 100. genitalis Schnabl Obere Zange mit kurzem, dichten Haarbüschel 99. sepia Meig.
21.	t³ längs der ganzen Innenseite mit zahlreichen Borsten und einer Reihe av, Fühlerborste langpubeszent, stark beborstete Art 48. brunneilinea Zett. t³ nur mit wenigen av und pv, Fühlerborste fast nackt (Hyp.
22.	Fig. 18 und 43)
23.	Fühlerborste pubeszent oder nackt, wenn lang gefiedert ist der Hinterleib gleich breit und flachgedrückt
24.	Beine teilweise gelb
- dila	Spitze, von der Seite gesehen etwas nach hinten gebogen 3. variata Fall. Schenkel der unteren Zange (Forceps) kurz und recht breit,
25.	die Spitze nicht nach hinten gebogen . 4. variabilis Stein Alle Schenkel schwarz
26. —	Augen behaart

27.	Augen dicht und lang behaart, unteres Schüppchen etwas vorragend, Hinterleib oval-konisch, nur wenig flachgedrückt
	90. ctenocnema Kow.
	Augen kürzer behaart, unteres Schüppchen nicht vorragend,
0	Hinterleib flachgedrückt
28.	t3 reichlich beborstet, sowohl posteroventral wie anterodorsal,
	die pv der f3 sind mit Ausnahme der Spitze kurz und fein,
	Augen ziemlich dicht behaart 89. eriophthalma Zett.
-	Die t3 innen nur an der Basis mit einzelnen Borsten, f3 mit
	langen pv, Augen sehr dünn behaart 47. Meadei Kow.
29.	Bauch mit sehr langen Borstenbündeln, die die Hinterleibs-
	spitze erreichen
-	Bauch ohne solche Borstenbüscheln
30.	t³ an der Basis etwas gelb, das 2. Mitteltarsenglied kaum et-
	was verdickt, 3. Bauchsegment ohne Haarsammlung
	16. criniventris Zett.
-	Beine ganz schwarz, das 2. Mitteltarsenglied an der Basis
	deutlich verdickt, 3. Bauchsegment mit einer dichten Haar-
	sammlung
31.	2. Glied der Mitteltarsen innen mit deutlicher Anschwellung
	an der Basis
	Dieses Glied nicht verdickt
32.	Torax dunkelbraun mit kaum merkbarer Mittelstrieme, Flügel
	und Schüppchen bräunlich 18. brunnescens Zett.
-	Torax mehr gelblich grau mit deutlicher Mittelstrieme, Flügel
	und Schüppchen schwach gelblich 19. nuda Strobl
33.	Mittelmetatarsus mit langen Borstenhaaren
	Mittelmetatarsus ohne längere Borstenhaare
34.	Nur Metatarsus mit solchen Borstenhaaren
-	Die 3 ersten Glieder mit langen Borstenhaaren
	26. tarsifimbria Pand.
35.	t³ mit vollständiger Reihe von kurzen gleichlangen pv
	27. florilega Zett.
	t ³ mit wenigen pv
36.	Braune Art, Bauchlamelle ohne lange, feine Borstenhaare, f ³
	nur an der Spitze mit einzelnen pv 24. Fabricii Holmgr.
	Graue Art, Bauchlamellen ausser den Borsten, mit dichten,
	feinen längeren Haaren, f3 in der Spitzenhälfte mit zahlreiche-
-11234	ren pv
37.	
	pleura mit einigen Härchen, Wangen breit, Randader auf der
	Unterseite behaart
-	Sämtliche Merkmale nicht vorhanden
38.	f ³ mit einer vollständigen Reihe von langen av 7. floralis Fall.
-	f3 nur in der Spitzenhälfte oder an der Basis und Spitze mit
	langen av

39.	f ³ unten an der Basis mit dichter Behaarung, Bauchlamellen ohne längere Borstenhaare 5. brassicae Bouché
-	f3 ohne bemerkenswerte Behaarung an der Basis, Bauchlamel-
	len unten mit langen nach innen gebogenen Borstenhaaren
	6. lamellisetosa Ringd.
10	t³ längs der ganzen posteroventralen Seite mit dichten, gleich-
	langen Börstchen, pra kurz oder fehlend, graue Arten 41
	Anders
	Wangen sehr breit, breiter als die Fühler, Flügel ± weisslich 42
THE L	Wangen nicht breiter als die Fühler, Flügel nicht weisslich 43
42.	Ganz weissgraue Art, Orbiten zusammenstossend mit spär-
	lichen Borsten, Stirnstrieme linienschmal, pra fehlt, torax spar-
	sam behaart, Hinterleib teilweise flachgedrückt mit feiner Strieme
	30. albula Fall.
	Mehr dunkelgraue Art, Stirnstrieme deutlicher, Orbitalborsten
	zahlreicher, pra kurz, Torax mehr behaart, Hinterleib cylindrisch,
SIDA	dunkelgrau ohne markierte Strieme aber mit bräunlichen ein-
	gedrückten Hinterrändern an den Ringen 31. angustifrons Meig.
	Gran in der Critarabille mit an und au 27 funiate 7att
43.	f ³ nur in den Spitzenhälfte mit av und pv 35. fusciceps Zett.
-	f ³ mit vollständigen Reihen von av und pv
44.	Die av am f3 doppelt so lang als die Schenkeldicke, Torax-
	rücken an den Seiten ziemlich reichlich behaart, Randdorn sehr
	klein 36. pilifemur n. sp.
-	Die av am f3 kaum länger als die Dicke des Schenkels, To-
	raxrücken dünner behaart, Randdorn deutlich (Hyp. Fig. 3
	und 35) fennica Karl
45.	Stirn halb so breit wie ein Auge, mit kräftigen Kreuzborsten,
45.	Hinterleib walzenförmig mit grossen, herabhängenden dreieckig-
	ovalen Bauchlamellen 85. laminata Zett.
	Stirn viel schmaler
16	Schwarzglänzende, kaum bestäubte Art mit kurzem und dickem
46.	Hinterleib und sehr grossem Hypopyg . 87. atronitens Strobl
	Nilt all all a line grosselli riypopyg . 67. auronaens Strobi
-	Nicht schwarzglänzende Arten
47.	Hinterleib nicht oder kaum flachgedrückt, Bauch mit langen,
	feinen Haaren, pra fehlt 88. Benanderi Ringd.
730	Anders
48.	Mundecke lang vorgestreckt, Fühler kurz, Rüssel dünn, Tas-
	ter gegen die Spitze verdickt, Körper und Beine meistens
	mit reichlicher Behaarung, t ¹ zumeist mit einzelnen Borsten-
	Haaren
-	Anders gestaltete Arten
49.	Hypopygium gross und von kompliziertem Bau, dessen Basal-
49.	teil glänzend und gross, vor den Bauchlamellen ein kurzer
	Anhang und eine glänzende Schwiele . 71. pilitibia Ringd.
TETT	Hypopygium klein und von anderer Gestalt 50

	and the state of the state of
50.	
-	3 posts. dc. npl nackt
51.	Kopf länger als hoch, Torax mehr schwärzlich mit kaum her-
	vortretenden Striemen, dicht behaarte Art, besonders am Hin-
	terleib und f3 L. 5 mm oder darüber 69. muscaria (Fabr.) Zett.
_	Kopf nicht länger als hoch, Torax mehr graulich und deut-
	licher gestriemt, etwas kleinere Art, ca. 4,5 mm, nicht so dicht
	behaart (Hyp. Fig. 23 und 50) 70. brevicornis Zett.
52.	Die pv am f ³ deutlich länger als die Dicke des Schenkels, die
52.	av sehr lang und dicht, Torax vor der Naht grau, Mundrand
	woniger lang warragend
	weniger lang vorragend
-	Die pv am f ³ kaum länger als die Schenkeldicke 53
53.	Kopf etwas länger als hoch, Orbiten unterhalb der Punktau-
	gen fein und sehr eng zusammenstossend, L. etwa 4 mm
	73. parva R. D.
-	Kopf nicht länger als hoch, Orbiten meistens nicht so eng zu-
	sammenstossend, L. etwa 3 mm 54
54.	Bauchlamellen an der Basis mit einem dünnen Borstenbüschel
	74. parvaeformis Schnabl
_	Bauchlamellen ohne Borstenbildung 75. atomaria Zett.
55.	t³ meist mit 2 Rückenborsten
	t ³ mit 3 oder mehreren Rückenborsten 62
56.	t ² mit 1 pd
	t² mit 2 pd
	3. Bauchsegment mit einem Büschel sehr langer Borstenhaare
57.	96. Lundbecki Ringd.
_	Bauch ohne Borstenbüschel
	Hypopus diagond schwarz Poughlamella mit sinem Anhang
58.	Hypopyg glänzend schwarz, Bauchlamelle mit einem Anhang
	94. intersecta Meig.
	Hypopyg nicht glänzend, Lamelle ohne Anhang 59
59.	Torax vor der Naht und vor dem Schildchen dicht weisslich-
	grau bestäubt, Taster stark erweitert . 95. ?latipalpis Stein.
-	Torax durch drei breite Striemen fast ganz schwarz, Taster
	weniger erweitert 60
60.	Backen nicht breiter als die Fühler, f3 mit mässig langen av
	und pv Borsten und Borstenhaaren 92. dissecta Meig.
-	Backen deutlich breiter als die Fühlerbreite, f3 unterseits mit
	dichten und langen Borsten und Haaren (5. Ventralsegm. Fig. 52)
	pseudodissecta Ringd.
61.	Grössere Art (über 5 mm.) mit verdicktem Hypopyg und be-
	vimperten Bauchlamellen, Randader auf der Unterseite behaart
	Pegomyia dentiens Pand.
1	Kleinere Art, nicht über 4 mm., Torax mit breiten Striemen,
	Hinterleib ziemlich kurz und breit, dunkel, mit breiter Rücken-
	strieme und breiten schwarzen Vorderrändern an den Ringen,

62.	Mundrand schwach vorragend, Randader unterseits nackt? (Hyp. Fig. 27 und 48) 50. quadriseta Ringd. Hypopyg glänzend schwarz
-	Hypopyg nicht schwarzglänzend
63.	Hinterleib konisch-cylindrisch, t³ mit vollständigen Reihen von
	av und pv, f3 ohne pv, Flügelbasis und Schüppchen gelblich
	atricauda ¹ Zett.
	Hinterleib gleichbreit und flach gedrückt, t3 ohne solche Reihen,
	f³ mit pv, Flügelbasis schwärzlich, Schüppchen mit bräunlichen
	Wimpern 65. morionella Zett.
61	Fühlerborste kurzgefiedert, Hinterleib lang und sehr schmal 65
-	Fühlerborste pubeszent, Hinterleib nicht auffallend schmal . 66
65.	Schienen meistens teilweise gelb, untere Zange an der Basis
05.	breit, dann sehr schmal und stark gebogen 41. coarctata Fall.
	Beine ganz schwarz, u. Zange an der Basis nicht breit und
	nicht stark gebogen
05 a	. Untere Zange mit sehr langen und schmalen Schenkeln,
	siehe die Fig. 11 42. angusta Stein
	Die Schenkel der unteren Zange nicht besonders lang oder
	schmal, siehe die Fig. 12 43. angustaeformis n. sp.
66.	Torax mit 2 langen Posthumeralborsten, Randader auf der
	Unterseite behaart
-	Torax mit nur I langen Posthumeralborste
67.	
HEE	menstossend 84. pilimana Ringd.
-50	f3 mit mehreren kräftigen pv, Orbiten durch eine schmale
	Strieme getrennt 83. triticiperda Stein
68.	t' meistens mit I pd (bei carduiformis und flavidipennis, bis-
	weilen auch bei candens fehlend) 69
_	t ² mit 2 pd
69.	3. Bauchsegment jederseits gewöhnlich mit 2 langen seitwärts
	gerichteten Borsten
-	3. Bauchsegment ohne einzelne lange Borsten 71
70.	Ziemlich hellgraue Art mit hellen teilweise weisslichen Flügeln,
18 1	Torax ohne Mittelstrieme 38. quadripila Stein
-	Graue Art, Flügel nicht weisslich, Torax mit recht deutlicher
	Mittelstrieme 39. scanica Ringd.
71.	Mittelstrieme
-	t ² mit pd
72.	t² mit pd
TERRO	mit einzelnen Härchen, Hinterleib mit breiter Rückenstrieme
	II. carduiformis Schnabl
-	our wheel an and Liman a sale min an amount —

¹ Trotz Mangel einer pv ap an t³ gehört diese Art zur Untergattung Acrostilpna Ringd. — Sie kommt nur in Norden vor (Lappland, Norrbotten, Jämtland).

	pra fehlend, Torax ohne ausgeprägte Striemen, npl nackt, Hinter-
	leib mit feiner Rückenlinie (Hyp. Fig. 6) 20. flavidipennis Stein
73.	Schienen ganz gelb, hellgraue Art mit klaren fast weisslichen
	Flügeln, pra fehlt
-	Schienen schwarz (bei candens bisweilen an der Basis schwach
	gelblich)
74.	f ³ ohne pv
-	f³ mit kürzeren oder längeren pv 81
75.	pra deutlich bis lang
3	pra fehlend oder undeutlich
76.	Randdorn und Randaderbörstchen kräftig, Fühlerborste fast
	kurzgefiedert, t2 mit 1 oder 2 kräftigen ad, Torax mit 3 breiten
	und sehr deutlichen Striemen 10. tristriata Stein
	Randdorn fehlend oder kurz, Randbörstchen winzig, Fühler-
	borste nur kurz pubeszent, t² ohne oder mit kurzer ad, Torax-
	striemen weniger entwickelt
77.	Torax grau mit recht deutlicher Mittelstrieme, Randdorn so
	lang oder länger als die kleine Querader, Toraxrücken spärlich
	behaart, npl nackt, 2. Hinterleibsring fast doppelt so lang als
	der 3., gelblich grau bestäubte Art. 21. fasciventris n. sp.
-	Schwärzliche, bläulichgrau bestäubte Art, Toraxstriemen recht
	schwach, Torax mit reichlicher Behaarung, npl mit einzelnen
	Härchen, Randdorn fehlt oder unscheinbar, 2. Hinterleibsring
- 1100	nicht länger als der 3. (Hyp. Fig. 10 und 53) 23. tornensis Ringd.
78.	t3 längs der anteroventralen Seite mit dichten feinen Borsten-
	haaren, 3 bis 5 lange ad, pra fehlend, kleine graue Art mit
	grossem Hypopyg
-77	t ³ ohne solche Beborstung
79.	t ³ mit einer Reihe von sehr kurzen fast gleichlangen Borsten,
	t' mit einer kräftigen stumpfen Apikalborste, t' mit kräftiger
	ad, pra deutlich, grössere Art von etwa 6 mm 34. antiqua Meig.
	t ³ ohne solche Reihe, pra fehlend oder sehr kurz, kleinere,
80	etwa 5 mm lange Arten 80 t² ohne ad, torax ohne Mittelstrieme, Bauchlamellen am Unter-
80.	
	rande mit einer Reihe kurzer, dichter und stumpfer Borsten,
	Bauch nicht besonders behaart, hellgraue Art 29. candens Zett. t² mit 1 oder 2 ad, Torax mit brauner Mittelstrieme, Bauch-
	lamellen dicht und lang beborstet, Bauch lang behaart und
	beborstet, aschgraue Art (Hyp. Fig. 4, 25 und 33) 22. Rondanii Ringd.
Q.r	t' mit stumpfer kräftiger Apikalborste 82
82.	t ¹ mit normaler Ap
02.	Augenhöhe, Randdorn so lang wie die kleine Querader, t ³ mit
	mehreren recht kräftigen pv
	memeren reent kranigen pv 20. etymt Kinga.

_	Torax mit deutlicher Mittelstrieme, Backen schmaler, Randdorn
83.	
	börstchen, Wangen und Backen breit, Stirnstrieme deutlich,
	npl meistens mit einzelnen Haaren, Schüppchen gelb, a haarfein
	(Hyp. Fig. 7) 8. brassicaeformis Ringd.
_	Anders
84.	
04.	
	men und heller Bestäubung vor dem Schildchen
	91. octoguttata Zett.
-	t3 mit mehr als 1 av, Torax anders gefärbt 85
85.	f3 ohne besonders lange av, pv kurz und fein, Toraxrücken
and i	reichlich behaart, Bauch lang behaart . 40. kullensis n. sp.
	f3 mit langen pv und av, Torax und Bauch nicht besonders
	hoboart 26
	behaart
86.	
	grau bestäubt 67. exigua Meade
-	grau bestäubt
	68. frontella Zett.
87	t3 mit vollständiger Reihe dichter pv, t2 mit 2 ad, Fühlerborste
-/-	fast kurz gefiedert, Flügel an der Basis gelblich, grosse Art
	48. brunneilinea Zett.
	t³ ohne solche Borstenreihe
88.	Schwarze Art, Torax und Hinterleib ohne deutliche Striemen,
	Mundrand vorragend, Flügel an der Basis schwärzlich, Schüpp-
	chen weiss 79. pratensis Meig.
-	Anders 80
89.	
09.	borste stark pubeszent, mittelgrosse Arten mit wenig flach-
	borste stark pubeszent, inittelgrosse Arten init wenig nach-
	gedrücktem Hinterleib
- 731- 31	Nur I entwickelte vordere st
90.	Torax ohne Mittelstrieme, t ³ mit einer kurzen pv Apikalborste,
08	ziemlich hellgraue Art
-	Torax meist mit deutlicher Mittelstrieme, t3 ohne pv Apikal-
	borste
	Pra deutlich kürzer als die Intraalarborsten, Flügel an der
	Basis schwach gelblich, Torax ziemlich dunkel 45. fugax Meig.
700	Pra so lang oder länger als ia, Flügel an der Basis stark gelb-
	lich, Torax heller bestäubt 46. profuga Stein
92.	a nicht entwickelt, Mundrand ziemlich lang vorragend, Flügel
28	an der Basis schwärzlich, Wangen breiter als die Fühler, Hinter-
	leib wenig flachgedrückt, mit dunkler, ziemlich breiter Rücken-
	strieme (Hyp. Fig. 22 und 49) 53. salicis Ringd.
	suicine (11yp. Fig. 22 und 49) 53. saucis Kingd.
THE STREET	a meistens entwickelt
93.	t² meistens mit 2 ad, Torax mit 3 breiten Striemen in den a

un	d dc, Rückenstrieme am Hinterleib sehr ausgeprägt, aus
dre	eieckigen Flecken und breiten Vorderrandbinden bestehend 94
— t ²	ohne oder mit nur 1 ad
94. Gr	össere Art von etwa 6 mm Länge, Randdorn ungefähr so
lan	g wie die kleine Querader 49. discreta Meig.
- Kl	einere Art, etwa 4 mm, Randdorn kaum länger als die Rand-
bö	rstchen 50 auadriseta Ringd
95. Pra	rstchen 50. quadriseta Ringd. a etwa so lang wie ia
— Pra	a beträchlich kürzer als ia oder fehlend, kleine Arten . 104
	ohne pv, Torax mit drei sehr breiten Striemen, a deutlich,
90. 1	a lang, Flügel an der Basis etwas geschwärzt (Hyp. Fig. 8)
pre	lang, Fuger an der Dasis etwas geschwarzt (Hyp. Fig. 6)
f3	9. latifasciata Ringd. mit entwickelten pv
06.0	Rüssel sehr kurz, der äussere Teil nicht halb so lang wie
90 a.	Kussel selli kuiz, dei aussele leli liicht nam so lang wie
	et', Stirn etwas vorragend, Mundrand nicht vorragend, Torax
	g behaart, Schüppchen dunkel behaart 59. brevirostris n. sp.
	ssel nicht besonders kurz oder anders gestaltete Arten 97
	hlerborste stark pubeszent, Flügel schmal, gelblich, Hinter-
	b ziemlich lang und schmal, Beine lang, Schienen bisweilen
etv	vas gelblich, Randader auf der Unterseite behaart (Hyp. Fig.
13	und 39) 54. pseudomaculipes Strobl
- Ar	nders
98. Hi	nterleib kaum flachgedrückt, Orbiten fein, zusammenstossend,
Mı	indrand nicht vorragend, Wangen nicht rötlich, Flügel an
	Basis schwärzlich 57. flavisquama Stein
- An	rn und Wangen rot, Stirn an der schmalsten Stelle etwa
99. Sti	rn und Wangen rot, Stirn an der schmalsten Stelle etwa
so	breit wie die Fühler, Torax graubestäubt und schillernd,
mit	t je einer breiten Seitenstrieme und einer kurzen Akrostikal-
str	ieme, Flügel gelblich, Hinterleib dicht gelblichgrau bestäubt
	56. lineata Stein.
— To	rax mehr schwärzlich
100. a	ziemlich kräftig in nahestehenden Reihen 101
	fein in breit getrennten Reihen mit zahlreichen in Reihen
	eordneten Haaren darunter
101. F	lügel bräungelblich, Torax schwarzbraun, Hinterleib mit
R	ückenstrieme und breiten dunklen Vorderteilen der Ringe,
	lundrand nicht vorragend, Rüssel kurz . 55. gnava Meig.
— F	lügel nicht bräunlich, Torax mehr schwärzlich grau, Hinter-
	ib mit Rückenstrieme aber ohne dunkle Vorderränder,
	lundrand etwas vorragend, Rüssel ziemlich lang
The second second	58. apiciseta n. sp.
102. T	orax deutlich grau bestäubt, Hypopyg siehe Fig. 28, 19
ui ui	nd 44 61 muliencis Ringd
- T	nd 44 61. nuoljensis Ringd. orax fast schwarz, Striemen ziemlich undeutlich 103
-	order inde demands, butternen biennien undertien 103

103. Mundrand deutlich vorragend, Rüssel lang und dünn, Schüppchenhaare weisslich, etwas grössere Art, Länge + 5 mm

62. rubrifrons n. sp.

— Mundrand nicht vorragend, Rüssel ziemlich kurz, Schüppchenhaare oft dunkel, kleinere Art von + 4 mm Länge.

63. subfuscisquama n. sp.

105. Hinterleib mit deutlicher schwarzer Rückenstrieme und deutlichen Vorderrändern, t³ mit spärlichen av und ad, 4. Hinterleibsring ohne Eindruck 51. *bidens* n. sp.

Hinterleib mit verwischter Strieme und undeutlichen Vorderrändern, t³ mit fast vollständigen Reihen von av und ad, 4.
 Rückensegment oft eingedruckt (Hyp. Fig. 15 und 41)
 52. petrophila Ringd.

106. f³ mit vollständiger Reihe von langen und feinen av, pv länger als die Dicke des Schenkels 66. *infirma* Meig.

- f³ nur in der Spitzenhälfte mit langen av, pv kürzer als die Schenkeldicke 64. *breviventris* n. sp.

Beschreibung einiger neuen Arten:

Hylemyia (Delia) fasciventris n. sp. — Männchen:: Die Art ist nuda Strobl recht ähnlich. Orbiten etwas mehr getrennt, Fühlerborste nackt oder äusserst kurz pubeszent, Torax aschgrau mit ziemlich deutlicher Mittelstrieme, 3 Paar präs. a, von denen das mittlere deutlicher ist, in genäherten Reihen, pra ½ so lang wie sa, 2 lange hintere st., Hinterleib asch- oder bläulichgrau bestäubt mit deutlicher Rückenstrieme und etwa wie bei nuda gebaut, 1 + 2 Ringe mehr als doppelt so lang als der 3., Bauch lang behaart, 3. Platte mit dichter Haarsammlung etwa wie bei nuda, Bauchlamellen mit langen Aussenborsten, t¹ mit 1 oder 2 Mittelborsten, Apikalborste sehr kurz, t² mit 1 ad, 1 pd, 2 pv, Tarsen der Mittelbeine einfach, f³ mit vollständigen Reihen von av, pv fehlen, t³ mit 3 Rückenborsten, 3 ad, 2 oder 3 av, innen mit etwa 3 Borsten, Flügel, Schüppchen und Schwinger wie bei nuda, Adern schwarz, Grösse wie nuda, + 5 mm. (Hyp. Fig. 1, 31 und 54.)

Die Art ist auf den Gebirgen im nördlichen und mittleren Schweden recht häufig, Sie scheint jedoch meistens oberhalb der

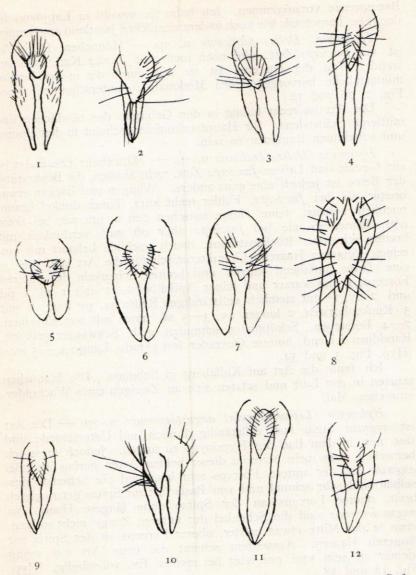

Fig. 1—12. Forceps von oben bei: 1. Delia fasciventris, 2. D. pilifemur, 3. D. fennica, 4. D. rondanii, 5. D. kullensis, 6. D. flavidipennis, 7. D. brassicaeformis, 8, D. latifasciata, 9. D. tarsata, 10. D. tornensis, 11. Leptohylemyia angusta, 12. L. angustaeformis.

Baumgrenze vorzukommen, Ich habe sie sowohl in Lappland bei dem See Torneträsk wie auch in dem westlichen Jämtland angetroffen.

Hylemyia (Delia) pilifemur n. sp. — Männchen: Diese Art ist mit fusciceps Zett. oder noch mehr mit fennica Karl nahe verwandt. Von der letzteren ist sie nur durch die in der Bestimmungstabelle hervorgehobenen Merkmale zu unterscheiden. (Hyp. Fig. 2, 26 und 32.)

Die Art ist recht häufig in den Gebirgen des nördlichen und mittleren Schwedens. Ihr Hauptvorkommen scheint in den alpinen

und subalpinen Regionen zu sein.

Hylemyia (Delia) kullensis n. sp. — Männchen: Diese Art ist zur Gestalt und Grösse fusciceps Zett. recht ähnlich, die Beborstung der Beine ist jedoch eine ganz andere. Wangen und Backen etwas breiter als bei fusciceps, Fühler recht kurz, Torax dunkel braun, reichlich behaart, feine Haare zwischen den a, pra wie bei fusciceps, Hinterleib wie bei fusciceps aber oft stark verdunkelt, mit breiter, schwarzer Rückenstrieme, Bauch reichlich behaart mit einzelnen längeren Haaren. Charakteristisch für die Art sind die für eine Delia auffallend kurzen und breiten Schenkeln des unteren Forceps, t¹ mit kurzer und feiner Apikalborste, t² mit 1 ad, 1 pd und 2 pv, f³ mit ziemlich vollständiger Reihe av, pv kurz, t³ mit 3 Rückenborsten, 2 kurzen av, 3—5 ad, innen mit nur einzelnen, 2—4 Börstchen, Schüppchen schmutzig gelb, Schwinger gelblich, Randdorn fehlend, hintere Querader fast gerade, Länge 4,5—5 mm. (Hyp. Fig. 5 und 34.)

Ich fand die Art auf Kullaberg in Schonen. Die Männchen tänzten in der Luft und setzten sich an Zweigen eines Wacholder-

strauches, Mai.

Hylemyia (Leptohylemyia) angustaeformis n. sp. — Die Art ist angusta Stein fast vollständig ähnlich und Unterschiede sind fast nur in dem Bau des Hypopygs zu finden. Jedoch muss ich bemerken, dass mein Material dieser beiden Arten gering ist. Bei angusta ist der untere Forceps sehr lang und die Schenkel desselben sind sehr schmal und von Basis fast zur Spitze genau gleich breit, oberer Forceps an der Spitze ohne längere Haare, bei angustaeformis sind die Schenkel der unteren Zange nicht so lang, etwa in der Mitte etwas breiter, oberer Forceps an der Spitze mit längeren Haaren. Ausserdem scheint die neue Art ein wenig kleiner zu sein und pra fehlt bei meinen Ex. vollständig. (Hyp. Fig. 12 und 38.)

Lappland: Gällivara und Abisko (Verf.). Kommt wahrschein-

lich nur im Norden vor.

Hylemyia (Pegohylemyia) bidens n. sp. — Kleine, kaum 4 mm lange Art. Männchen: Augen fast zusammenstossend, Kreuzborsten

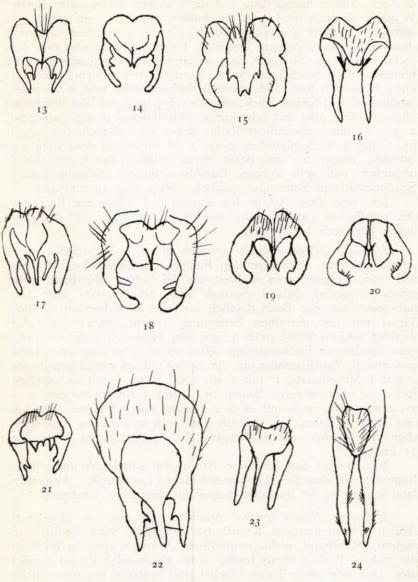

Fig. 13—24. Forceps von oben: 13. Pegohylemyia pseudomaculipes, 14. P. bidens, 15. P. petrophila, 16. P. breviventris, 17. P. brevirostris, 18. P. rutilifrons, 19. P. nuoljensis, 20. P. subfuscisquama, 21. P. apiciseta, 22. P. salicis, 23. Egle brevicornis, 24. Phorbia grisescens.

deutlich, Fühler mässig lang mit recht kurzer, fast nackter Borste, Wangen deutlich breiter als die Fühler, Mundrand ein wenig und spitzig vorragend, Unterrand des Kopfes gerade, Rüssel lang und dünn mit fadenförmigen Tastern, Torax graubestäubt mit drei recht deutlichen Striemen, von welchen die Akrostikalstrieme die breiteste und deutlichste ist, a haarfein, pra fehlend oder sehr kurz, Hinterleib kurz und schwach flachgedrückt, grau mit Vorderrandbinden und breiter Rückenstrieme, Hypopyggrau, Bauchlamellen klein, t¹ ohne oder mit sehr kurzer Mittelborste, t² mit 1 ad, 2 pd, 2 pv, f³ mit vollständiger Reihe langer av und mehreren langen pv, t³ mit 3 Rückenborsten, 2 av, 2 ad, innen mit etwa 3 feineren Borsten, Flügel an der Basis etwas gelblich, mit kurzen Randbörstchen und sehr kurzem Randdorn, hintere Querader gerade, Schüppchen und Schwinger gelblich. (Hyp. Fig. 14 und 40.)

Ich fand diese Art in den alpinen und subalpinen Regionen, des nördlichen Lapplands bei dem See Torneträsk und des west-

lichen Jämtlands bei Storlien.

Hylemyia (Pegohylemyia) apiciseta n. sp. — Männchen: Augen schmal getrennt, Stirn über den Fühlern mit rotem Fleck, Wangen von vorn gesehen etwa so breit wie die Fühler, Mundrand kaum etwas vorragend, Rüssel ziemlich lang, Fühlerborste sehr kurz pubeszent, an der Basis deutlich verdickt, Kreuzborsten deutlich, Torax mit fast derselben Zeichnung wie bei fugax Meig aber dunkler, recht kräftige präs. a, pra lang, Hinterleib ziemlich dunkel grau mit breiter Rückenstrieme (etwa wie bei Pegomyia haemorrhoa gezeichnet), Bauchlamellen an der Spitze mit einer kräftigen Borste, t¹ mit 1 Mittelborste, t² mit 1 ad, 2 pd, 3 pv, f³ mit vollständiger Reihe av und mehreren langen pv, t³ mit 3 Rückenborsten, 3—5 av, etwa 5 ad, innen mit etwa 4 Borsten auf der Mitte, Flügel an der Basis gelblich, mit kleinem Randdorn und kurzen Randbörstchen, Schüppchen und Schwinger gelb. L. etwa 5 mm. (Hyp. Fig. 21 und 47.)

Nicht selten fing ich diese Art in den subalpinen und alpinen Regionen auf den Gebirgen des nördlichen Lapplands. Ausserdem fand ich sie in der borealen Region im westlichen Jämtland.

Hylemyia (Pegohylemyia) brevirostris n. sp. — Männchen: Augen schmal getrennt, Kreuzborsten deutlich, Stirn deutlich vorragend, Mundrand nicht vorgezogen, Wangen etwa so breit wie die Fühler, Backen etwas breiter, unten abgerundet, Rüssel ziemlich dick und sehr kurz, Torax bläulichgrau bestäubt mit undeutlicher Mittelstrieme, Toraxborsten lang, 4—5 Paar recht langer aber feiner präs. a, pra lang, Hinterleib recht schmal und lang, in der Basishälfte flachgedrückt, in der Spitze kolbig, Hypopyg deutlich, Bauchlamellen bei dem einzigen Ex. etwas rötlich, Hinterleib recht

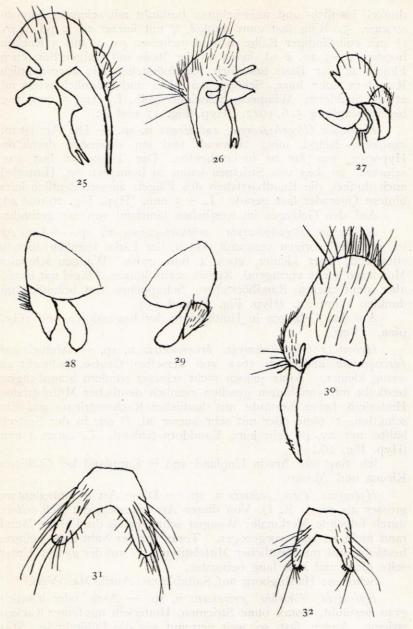

Fig. 25—30. Forceps von der Seite: 25. Delia rondanii, 26. D. pilifemur, 27. Pegohylemyia quadriseta, 28. P. nuoljensis, 29. P. rubrifrons, 30. Phorbia grisescens.

— Fig. 31, 32. 5. Bauchplatte. 31. Delia fasciventris, 32. pilifemur.

2 — 3332. Entomol. Tidskr. Årg. 54. Häft. 1 (1933).

dunkel bläulich- und weisslichgrau bestäubt mit schmaler Rückenstrieme, 5. Ring fast ganz dunkel, t² mit kurzer ad, 2 pd, 2 pv, f³ mit vollständiger Reihe av und mehreren pv, t³ mit 3 Rückenborsten, 2—3 av, 4 ad, innen an der Basis mit einigen Börstchen, Flügel an der Basis bräunlich, Randbörstchen fein aber deutlich, Randdorn sehr kurz, Schüppchen klein und bräunlich weiss mit etwas dunkleren Wimpern, Schwinger gelb. L. etwa 5 mm. 1 o² bei Hälsingborg 5. 6. 1922. (Hyp. Fig. 17 und 42.)

Hylemyia (Pegohylemyia) rubrifrons n. sp. — Die Art ist mit nuoljensis Ringd. innig verwandt und am sichersten durch das Hypopyg von ihr zu unterscheiden. Der Torax ist fast ganz schwarz, so dass von Striemen kaum zu bemerken ist, Hinterleib auch dunkel, die Randbörstchen des Flügels ausserordentlich kurz, hintere Querader fast gerade. L. + 5 mm. (Hyp. Fig. 29 und 46.)

Auf den Gebirgen im westlichen Jämtland von mir gefunden.

Hylemyia (Pegohylemyia) subfuscisquama n. sp. — Die Art ist mit der vorigen verwandt und in der Farbe zeimlich übereinstimmend, aber kleiner, etwa 4 mm gross. Wangen schmaler, Mundrand nicht vorragend, Rüssel etwas kürzer, Flügel mit kurzen aber deutlicheren Randbörstchen, Schüppchen fast bräunlich mit dunklen Wimpern. (Hyp. Fig. 20 und 45.)

Auf den Gebirgen in Jämtland in der Regioalpina und subal-

pina. (Verf.)

Hylemyia (Pegohylemyia) breviventris n. sp. — Ähnlich subfuscisquama und auch etwa von derselben Grösse, vielleicht ein
wenig kleiner. Torax jedoch nicht schwarz sondern bräunlichgrau
bestäubt mit von hinten gesehen ziemlich deutlicher Mittelstrieme,
Hinterleib heller bestäubt mit deutlicher Rückenstrieme und Einschnitten, t² ohne oder mit sehr kurzer ad, f³ nur in der Spitzenhälfte mit av, pv sehr kurz, Randdorn fehlend. L. kaum 4 mm.
(Hyp. Fig. 16.)

Ich fing die Art in Uppland und in Lappland bei Gällivara,

Kiruna und Abisko.

Hylemyia (Egle) collaris n. sp. — Diese Art ist unbedeutend grösser als parva R. D. Von dieser Art unterscheidet sich collaris durch folgende Merkmale: Wangen schmaler als die Fühler, Mundrand nicht so lang vorgezogen. Torax vor der Naht dicht hellgrau bestäubt und mit deutlicher Mittelstrieme, f³ auf der ganzen Unterseite dicht und sehr lang beborstet.

Schonen: Hälsingborg auf Salixblüten, April, Mai (Verf.)

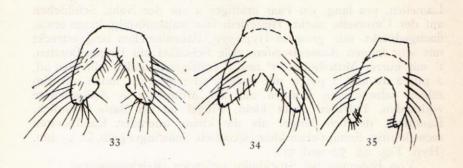
Hylemyia (Phorbia) grisescens n. sp. — Asch- oder bläulichgrau bestäubt, Torax ohne Striemen, Hinterleib mit feiner Rückenstrieme, Augen fast so weit getrennt wie die Fühlerbreite, Stirn deutlich vorragend, Kreuzborsten vorhanden und oberhalb dieser noch ein Paar kürzerer Börstchen, Wangen und Backen breit, Fühlerborste nackt, mehr als ½ verdickt, Rüssel mit recht grossen Lamellen, pra lang, ein Paar kräftiger a vor der Naht, Schildchen auf der Unterseite nackt, Hinterleib fast walzenförmig, kaum etwas flachgedrückt mit grossem Hypopyg, Bauchlamellen langgestreckt mit sehr langen Aussenborsten, Alle Schenkel mit langen Borsten, ti mit kurzer Mittelborste, t² mit I kräftigeren und I kürzeren ad, 2 pd, 2 av und 2 pv, t³ mit etwa 4 ad und 4 av, innen mit einzelnen schwächeren Borsten auf der Mitte, nur av Apikalborste vorhanden, Pulvillen recht klein, Flügel an der Basis bräunlich, Randdorn deutlich länger als die kleine querader, Randborsten recht kräftig, Schüppchen klein, weisslich, Schwinger gelb, L. 4,5 mm. (Hyp. Fig. 24, 30 und 51.)

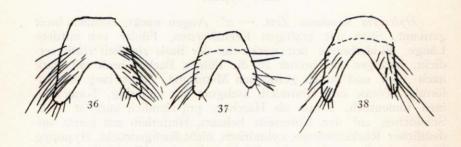
Von Boheman bei Stockholm gefunden (Reichsmuseum).

Beschreibung von zwei weniger bekannten Zetterstedtschen Arten nach Typen:

Hylemyia laminata Zett. — ♂: Augen nackt, ziemlich breit getrennt, Stirn mit kräftigen Kreuzborsten, Fühler von mittlere Länge, Fühlerborste fast nackt, an der Basis ziemlich stark verdickt, Wangen viel breiter als die Fühler, Backen breit mit stark nach vorn und unten gezogenen Mundrand, Taster lang, keulenförmig, Torax und Hinterleib aschgrau fast einfarbig, Toraxstriemen undeutlich, a nur als Härchen, pra ziemlich kurz, st 1-2, Schildchen auf der Unterseite behaart, Hinterleib mit feiner, undeutlicher Rückenstrieme, cylindrisch, nicht flachgedrückt, Hypopyg hervortretend, graubestäubt, Rückenseite des Hinterleibes ausser dem letzten Ring und dem Hypopyg ohne Borsten, Bauchlamellen sehr gross, dreieckig-eirund, am Unterrande ohne Borsten, Beine schwarz, t1 mit feiner Mittelborste und kurzer ap, t2 mit I ad und 2 pd, f3 von der Mitte zur Spritze mit av, Innenseite mit einer Reihe von Borsten, t3 mit 3 Rückenborsten, 2 ad und 1 kurzer und feiner av, innen ganz nackt, nur av ap, Tarsen einfach mit grossen Pulvillen, Beine ziemlich kurz und dicht behaart, Flügel glasklar, hintere Querader gerade, Randader auf der Unterseite nackt, Randdorn kurz, Schüppchen klein, weiss, Schwinger gelblich, L. + 5 mm.

Hylemyia moriens Zett. — Männchen: Augen breit getrennt, Stirn so breit wie ein Auge, vorragend, vorn rot, hinten schwarz, Kreuzborsten kräftig, Orbiten bräunlich bestäubt, Wangen so breit wie die Fühler, gelblich bestäubt mit einem grossen dunklen Flecke nahe an der Fühlerbasis und einem solchen neben dem Unterrande des Auges, Backen breit, Unterrand des Kopfes gerade, Mundrand etwas vorragend, Fühler lang, Borste fast nackt, in der

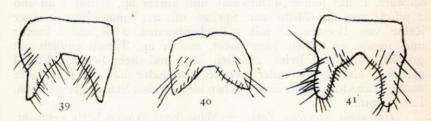

Fig. 33—41. 5. Bauchplatte. 33. Delia rondanii, 34. D. kullensis, 35. D. fennica, 36. D. tornensis, 37. D. tarsata, 38. Leptohylemyia angustaeformis, 39. Pegohylemyia pseudomaculipes, 40. P. bidens, 41. P. petrophila.

Basishälfte verdickt, Rüssel lang mit kleinen Lamellen, Taster ziemlich lang in der Spitze etwas erweitert, Torax bräunlich gelb bestäubt ohne deutliche Striemen, pra lang, a nur haarförmig, st I—2, Schildchen auf der Unterseite mit Härchen, Hinterleib gleich breit aber nicht schmal, etwas flach gedrückt, mit stark hervortretendem Hypopygium, er ist bräunlich grau bestäubt mit schwachen Rückenstrieme von dreieckigen Flecken, Beine schwarz, t^I mit I oder 2 Mittelborsten, t² mit 3 ad, 2 oder 3 pd, 2 av und 3 pv, f³ mit vollständiger Reihe von av, einige pv vorhanden, t³ nur mit av ap, 3 oder 4 Rückenborsten, 4 av, 5 ad, einige kleinere pv, Flügel an der Basis deutlich gelb, Randader mit kurzen Randbörstchen, Unterseite teilweise mit Börstchen, Randdorn lang, Schüppchen klein nebst Schwinger gelb, L. etwa 5 mm.

Grupp 1 (Undersläktet Hylemyia R. D.).

Hit höra 4 arter, som bl. a. utmärka sig genom ett långfjädrat antennborst, konisk, ej plattryckt bakkropp och 2 främre sternopleuralborst.

1. strigosa Fabr. — Är en av våra allmännaste hylemyiner och förekommer över hela landet till nordligaste Lappland. I

Skåne maj-okt.

2. nigrimana Meig. — Står mycket nära den föregående och torde måhända rätteligen böra betraktas som en varietet av densamma. Är ej så allmän som strigosa. Skåne—Jämtland.

3. variata Fall. - Är en mycket allmän art, förekommande

över hela landet, maj-okt.

4. variabilis Stein. — Mycket lik den föregående, från vilken den skiljer sig endast genom hypopygiets beskaffenhet. T. v. endast känd från Hälsingborg, där jag tagit den på gräsmark vid södra hamnplatsen.

Grupp 2 (Undersläktet Delia R. D.).

Omfattar ett stort antal arter, som i allmänhet ganska lätt kunna igenkännas som hörande hit. De ha vanligen en grå färg, sällan svart, torax ostrimmad eller med tre mörkare strimmor, antennborst mer eller mindre pubescent, munkanten ej framskjutande, sugsnabel av medellängd, pra saknas eller är kort hos många arter, bakkropp hos flertalet smal och plattryckt, undersidan ofta med utmärkande borstbeklädnad, benen ej sällan med karakteristisk beborstning, mycket ofta saknas pv på f³ och t² har hos många arter endast 1 pd, t¹ har ej sällan ett tvärhugget ap, vingarnas framkantsribba är i regel naken på undersidan; härutinnan avvika brassicae, floralis och lamellisetosa, vilka ha undersidan småborstig. Dessa tre arter ha ett långt pra, småhår på npl och sakna utvecklat bakre st. Mera avvikande äro även lamelliseta och lineari-

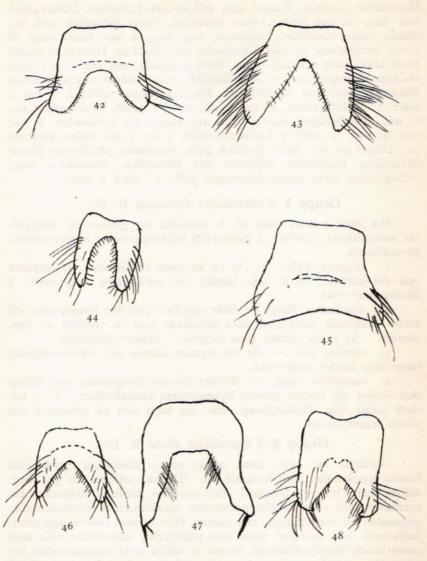

Fig. 42—48. 5. Bauchplatte. 42. Pegohylemyia brevirostris, 43. P. rutilifrons, 44. P. nuoljensis, 45. P. subfuscisquama, 46. P. rubrifrons, 47. P. apiciseta, 48. P. quadriseta.

ventris, vilka jag dock på grund av sitt allmänna utseende och tarsata på grund av hypopygiets byggnad fört till denna grupp. Utom på det allmänna utseendet igenkännas Delia-hannarna framför allt på hypopygiet. Att skilja detta undersläkte från Crimura Schnabl torde väl få anses ogörligt.

5. brassicae Bouché (Syn. vilipes Zett.) - Skåne-Norrland;

allmän i södra Sverige, april—sept.
6. lamellisetosa Ringd. — Jämtland (Undersåker), Småland (Sandreda). — Möjligen är arten identisk med pilipyga Villen.

7. floralis Fall. — Skåne—Norrland; allmän i södra Sverige,

maj-aug.

8. brassicaeformis Ringd. - Lappland (Tornetäsk); ej säll-

synt i subalpina och alpina regionerna.

- 9. latifasciata Ringd. Jämtland (Undersåker, Åre) i boreala regionen.
 - 10. tristriata Stein. Skåne, flerstädes, ej sällsynt, maj—aug.

11. carduiformis Schnabl. - Sällsynt, Skåne (Arkelstorp). lämtland (Undersåker i boreala regionen).

12. lamelliseta Stein. — Södra Sverige, ej allmän, Skåne

(Hälsingborg), Västergötland (Vänersborg), Dalarna (Krylbo).

13. lineariventris Zett. (Syn. ciliatocosta Zett.) - Ej sällsynt i norra och mellersta Sverige, Lappland-Dalarna. Går upp i alpina regionen.

14. subalpina Ringd. - Lappland i regio subalpina och al-

pina (Kiruna, Abisko, Nuolja).

- 15. tarsata Ringd. Lappland (Abisko, Nuolja). Ej sällsynt i alpina och subalpina regionerna. Arten är något avvikande från Delia-typen men på grund av framtibiernas avtrubbade spetsborst och hypopygiets beskaffenhet har jag fört den till detta undersläkte.
- 16. criniventris Zett. Skåne—Lappland, tämligen sällsynt. Går på fjällen upp i alpina regionen.

17. cardui Meig. - (Syn. Aricia criniventris Zett.). Skåne-

lämtland, ej allmän.

18. brunnescens Zett. - Södra Sverige (Skåne-Uppland) ej

sällsynt, förekommer ofta i trädgårdar.

19. nuda Strobl. — Allmän, Skåne—Lappland, juni—augusti. Förekommer på fjällen även i regio alpina. Arten står mycket nära den föregående och synes endast genom mindre storlek och ljusare färg vara skild från denna.

20. flavidipennis Stein. - Jämtland (Gäddede).

21. fasciventris Ringd, n. sp. - Lappland, Jämtland. Förekommer ganska vanligt i fjällens alpina och subalpina delar.

22. Rondanii Ringd. - Lappland, Jämtland, som föregående art.

23. tornensis Ringd. — Lappland (Abisko), Jämtland (Åreskutan), alpina och subalpina reg.

24. Fabricii Holmgr. — Lappland, Jämtland, boreala och

subalpina regionerna.

25. angustiventris Zett. — Södra Sverige juni—augusti, Skåne (Åsljunga, Ringsjön, förf.), Öland (Vickleby på alvaräng, förf.), Gottland (flerstädes, Zetterstedt). Sannolikt är arten identisk med parcepilosa Villen.

26. tarsifimbria Pand. (enl. Karl är den välbekanta crinitarsata Stein synonym) Skåne—Jämtland, Skåne, flerstädes ej sällsynt, juni—aug. (Hälsingborg, Åsljunga, Ringsjön, Löderup), Gotland (Klintehamn), Jämtland (Snasahögarna i alpina regionen).

27. florilega Zett. — (Syn. trichodactyla Rond.) Utbredd över

hela landet. Mycket allmän i södra Sverige, april-sept.

28. elymi Ringd. — Skåne (Hälsingborg, Båstad). Förekommer på flygsandskullarna vid havet. Arten är identisk med bisetosa Stein hos Karl i »Die Tierwelt Deutschlands». Men det torde ej vara fullt säkert, att bisetosa, som av Stein beskrevs från Centralasien, verkligen är denna. Åtminstone blevo ex., som jag skickade till professor Stein under hans livstid, ej namnsatta av honom.

29. candens Zett. — Skåne—Norrbotten, förekommer ganska allmänt på sandiga ställen, i synnerhet på flygsandskullarna vid

havet, men även inuti landet, juni-september.

30. albula Fall. — (Syn. arenosa Zett., melanogaster Zett.). — Skåne, Fårön, Gotska Sandön. Förekommer allmänt på flygsandsdyner. Aricia melanogaster Zett. är, efter vad jag kunnat övertyga mig om, endast ett ex. med bortnött pudring på abdomen.

31. angustifrons Meig. — (Syn. scatophagina Zett.). Skåne—Lappland. I Skåne har jag endast funnit I \$\partial \cdot \cdo

32. lavata Bohem. — Endast funnen i södra Sverige utmed

Laholmsbukten; vacker flygsandsart, juli.

33. hirtitibia Stein - Lappland, I o'-ex., funnet av förf. i

den subalpina regionen vid Abisko.

34. antiqua Meig. — Enligt Zetterstedt utbredd till Jämtland Säkert tillhöra åtminstone fjällfynden andra arter. Med säkerhet

känd Skåne-Uppland, maj-aug.

35. fusciceps Zett. — (Syn. cilicrura Rond.). Förekommer som florilega Zett. allmänt på torra lokaler i södra Sverige. Om platura Meig. hos Zetterstedt är denna, skall den förekomma ända upp i Lappland. Troligtvis tillhöra dock fynden från fjälltrakterna nästföljande art pilifemur. En närstående art, av Stein beskriven som fusciceps Zett., har Karl, sedan undertecknad meddelat honom

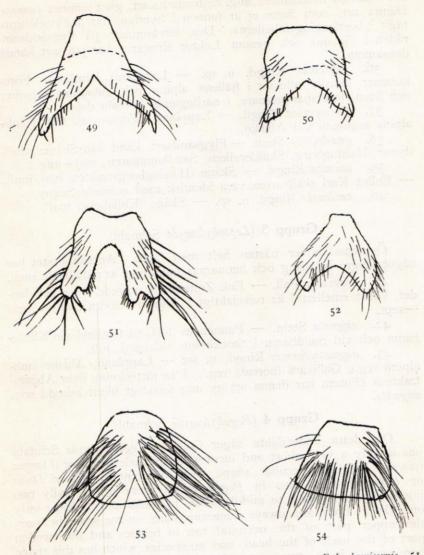

Fig. 49—52. 5. Bauchplatte. 49. Pegohylemyia salicis, 50. Egle brevicornis, 51. Phorbia grisescens, 52. Nupedia pseudodissecta, Fig. 53, 54. 3. Bauchplatte bei: 53. Delia tornensis, 54. fasciventris.

det verkliga förhållandet ang. Zetterstedts art, givit namnet *femnica*. Denna art, som ännu ej är funnen i Sverige, har jag dock upptagit i bestämningstabellerna. Den förekommer på flygsandsområden i Finland och genom Lektor Krogerus har jag lärt känna densamma.

36. pilifemur Ringd. n. sp. — Lappland, Jämtland. Förekommer ganska allmänt i fjällens alpina och subalpina regioner och även, fast sparsammare, i närliggande boreala delar.

37. flavogrisea Ringd. - Lappland. Funnen av förf. i sub-

alpina regionen vid Abisko.

38. *quadripila* Stein. — Flygsandsart, känd från Skånes sanddyner (Hälsingborg, Skälderviken, Sandhammaren, maj-aug.).

39. scanica Ringd. — Skåne (Hälsingborgstrakten, maj, juni). — Enligt Karl skall arten vara identisk med echinata Séguy.

40. kullensis Ringd. n. sp. — Skåne (Kullaberg, maj).

Grupp 3 (Leptohylemyia Schnabl).

Överensstämmer nästan helt med *Delia*. Antennborstet har något längre behåring och hannarnas bakkropp är påfallande smal.

41. coarctata Fall. — Enl. Zetterstedt utbredd över hela landet, vilket emellertid är tvivelaktigt. Allmän i södra Sverige, juni—sept.

42. angusta Stein. - Funnen av förf. på Gotland vid Klinte-

hamn och vid Sandhamn i Stockholms skärgård, juli.

43. angustaeformis Ringd. n. sp. — Lappland, Abisko (subalpina reg.), Gällivara (boreala reg.). I en förteckning över Abiskotraktens Diptera har denna art av mig felaktigt blivit ansedd som angusta.

Grupp 4 (Pegohylemyia Schnabl).

Om detta undersläkte säger Collin: "Pegohylemyia Schnabl has usually a very short and inconspicuous male penis, or if larger (cinerea Fall.) of peculiar shape, very different to that of Delia or Crimura, while also in Pegohylemyia there are normally two posterodorsal bristles to middle tibia, in Delia and Crimura only one. In P. there are always numerous hairs on the space between the upper part of the occipital row of bristles and the swollen part of the back of the head, and no species, which has this space bare even if it has two posterodorsal bristles to middle tibiae (such as antiqua Meig.) should be placed in this genus."

Det är sålunda framförallt parningsdelarnas beskaffenhet hos o', som äro av vikt för att skilja en *Delia* från en *Pegohylemyia*. Likaså bakhuvudets behåring och mellantibiernas pd, som hos *D*. vanligen är 1, hos *P*. 2.; t¹ har hos *P*. aldrig något trubbigt spets-

borst, f³ saknar sällan pv, parningsskänklarna merendels korta, ofta inskurna eller tandade, övre forceps i spetsen ofta kluven, penis ej kluven i spetsen, vilket ofta är fallet hos *Delia*. I den omfattning undersläktet behandlas här, kunna liksom vid *Delia* flera smågrupper urskiljas.

44. cinerea Fall. — För förf. med säkerhet känd från Skåne, Öland och Gotland. De många fyndorter från de norra delarna av landet, som av Zetterstedt upptagas i Diptera Scandinaviae, hänföra sig säkert till andra arter än denna; ej allmän, maj—

oktober.

45. fugax Meig. — (Syn. Aricia striolata hos Zetterstedt). Utbredd över hela landet, allmän åtminstone i södra Sverige, maj—september. I Riksmusei samlingar stod denna art bestämd av Boheman som striolata Fall., men om jag minns rätt — någon anteckning har jag tyvärr ej gjort härom — var striolata i Falléns samling samma art som discreta Meig.

46. profuga Stein. - Lappland, Jämtland (boreala, subalpina

och alpina regionerna).

47. Meadei Kow. — Skåne (Hälsingborg) juni—sept., ej allmän. — Arten har något håriga ögon, varför Kowarz antog den vara en Lasiops (Lasiomma Stein.). Men enligt Collin har ♂ ett från detta undersläkte avvikande kop.-organ. Tills vidare har jag fört arten till Pegohylemyia.

48. brunneilinea Zett. — (Syn. schisticolor Zett.) Södra Sverige (Skåne, Småland, Västergötland, Öland, Gotland) ej sällsynt,

juli-sept.

49. discreta Meig. — (Syn. trapezoides Zett.) Som ovan nämnts under fugax är det möjligt, att striolata Fall. får anses vara denna art. — Sannolikt utbredd över hela landet, maj—sept.

50. quadriseta Ringd. — Lappland, Jämtland i boreala, subalpina och alpina regionen. I beskrivningen av denna art (Ent. Tidskr. 1926, pag. 115) har jag angivit, att de postsuturala dorsocentralborstens antal, skulle vara 4. Detta är dock endast undantagsvis fallet och det normala är som vanligt 3. Arten varierar i storlek, och det är möjligt att den kan vara identisk med discreta var. fugitiva Schnabl.

51. bidens Ringd. n. sp. - Lappland, Jämtland, alpina och

subalpina regionen.

52. petrophila Ringd. — Lappland (Torneträskområdet), Jämtland (Storlien), alpina och subalpina regionen.

53. salicis Ringd. - Lappland. (Abisko, Nuolja), ej sälls. i

subalpina och alpina reg.

54. pseudomaculipes Strobl. — Skåne—Lappland. Skåne: Arkelstorp, Arild. Jämtland: Undersåker. Lappland: Torneträskområdet; förekommer även ovan trädgränsen. Om denna art verk-

ligen är en *Pegohylemyia* är jag tveksam om. Måhända är dess rätta plats i *Pegomyia*.

55. gnava Meig. — Östergötland enl. ex. på Riksmuseum.

56. lineata Stein. — Skåne, flerstädes men ej allm., Öland,

Uppland, juni, juli.

57. flavisquama Stein. — Täml. sälls. men möjligen utbredd över hela landet, maj—juli. Skåne (Hälsingborg), Lappland (Abisko, Nuolja, regio subalpina och alpina).

58. apiciseta Ringd. n. sp. - Lappland, Jämtland, alpina,

subalpina och boreala reg.

59. brevirostris Ringd. n. sp. - Skåne, maj, juni, sälls.

60. rutilifrons Ringd. — Lappland (Abisko, subalpina reg.) — Möjligen är denna art identisk med Hylemyia sericea Mall. från Alaska, av vilken art jag tack vare Mr. Hucketts vänlighet varit i tillfälle att få se exemplar.

61. *nuoljensis* Ringd. — Lappland (Nuolja), Jämtland (Åre) alpina, subalpina och boreala reg. — *Pegohylemyia sobrina* Collin är utan tvivel denna art, och båda äro sannolikt identiska med

rubrigenea Schnabl.

62. rubrifrons Ringd. n. sp. - Jämtland, boreala regionen

(Undersäker, Are).

63. subfuscisquama Ringd. n. sp. — Jämtland (Åre, Snasahögarna), boreala, subalpina och alpina regionen.

64. breviventris Ringd. n. sp. - Uppland, Lappland, bore-

ala, subalpina och alpina reg.

65. morionella Zett. — (Syn. lapponica Ringd.) Lappland (Nuolja i regio alpina), Ume Lappmark (Zett.)

66. infirma (Meig.) Schnabl. — Skåne (Hälsingborg, maj). 67. exigua Meade. — Skåne, allm. (Hälsingborg, Söder-

åsen) maj, juni.

68. frontella Zett. — Är sannolikt endast en varietet av den föreg. — Lappland (Lycksele, Juckasjärvi, Zetterstedt), Abisko, Jämtland (Undersåker).

Grupp 5 (Egle R. D.).

Små eller ganska små arter med smal, plattryckt, vanligen täthårig bakkropp, munkant mer eller mindre långt framskjutande, sugsnabel lång och tunn med långa, stundom spatelformade palper, antenner korta, 3. leden knappt längre än 2., antennborst nästan naket, vid basen tygligt förtjockat, framtibier ofta med borsthår, vingar vid basen merendels svartaktiga, kantribba undertill naken, på mitten ofta förtjockad, kostaltagg liten eller saknas.

Arterna uppträda alla om våren i intimt samband med sälgarnas blomning, till vilkas hängen de äro mer hänvisade än andra anthomyider. I södra Sverige äro muscaria och parva de allmännaste och förekomma vissa år i stort antal. Hannarna ser man

ofta i stora glesa svärmar kretsa i luften invid sälgarna.

69. muscaria (Fabr.) Zett. — Skåne—Lappland, allmän i södra Sverige, mars—maj. Förf. har här satt Zetterstedt som auktor till denna art, då det ansetts tvivelaktigt, huruvida detta är Fabricius' art. Genom granskning har jag förvissat mig om att Zetterstedt haft denna art för sig. Stein anser att arten bör heta brevicornis Zett., om namnet muscaria ej skall användas. Vid undersökning av typex. till brevicornis har jag emellertid funnit, att det namnsatta ♂-ex. är en annan närstående art, som därför får anses vara den verkliga brevicornis Zett. I bestämningstabellen har jag anfört en del olikheter, och arternas hypopygium äro helt olika.

70. brevicornis Zett. — Förekommer möjligen över hela landet. Funnen av mig vid Hälsingborg och Ängelholm, maj.

71. pilitibia Ringd. - Lappland, Jämtland (Abisko, Vällista-

fjället) alpina och subalpina reg.

72. collaris Ringd. n. sp. — Skåne (Hälsingborg) maj.

parva R. D. — Allmän i södra Sverige, mars—maj.
 parvaeformis Schnabl. — Skåne; funnen av förf. i Råå

på pilhängen, maj, juni.

75. atomaria Zett. — Lappland. Ex., funna i Skåne, tillhöra möjligen samma art.

Grupp 6 (Paregle Schnabl).

Munkant framskjutande, sugsnabel ganska lång, strimborst saknas hos ♂, finnas hos ♀, akrostikalborst tydliga, i brett skilda rader, bakkropp något plattryckt hos *radicum* och *aestiva*, hos *cinerella* äggformig, ej platt, t² med av, t³ med ₃ ryggborst hos *radicum*, hos de båda andra ², t³ utan borst på insidan, pv ap saknas, kantribba på undersidan naken, kostaltagg mycket liten, undre vingfjället något framskjutande. Av de tre hithörande arterna äro *radicum* och *aestiva* närbesläktade, under det *cinerella* bl. a. genom sin äggformiga bakkropp är avvikande.

- 76. radicum L. Allm. Förekommer över hela landet till de nordligaste delarna, maj—okt.
- 77. aestiva Meig. (Syn. sulciventris Zett., sulcella Zett., humerella Zett. p. p.) Utbredning och förekomst som den föregående.
- 78. cinerella Fall. (Syn. interruptilinea Zett.) Känd för förf, från södra Sverige (Skåne, Småland, Östergötland) maj—aug. Enl. Zetterstedt utbredd till Lappland.

Grupp 7 (Heterostylus Schnabl).

Överensstämmer med Pegohylemyia, från vilket det endast sy-

nes avvika genom hypopygiets beskaffenhet.

79. pratensis Meig. — (Syn. pilifera Zett., sepia hos Zett., denigrata Bohem.) Förekommer ganska allmänt över hela landet, i fjällen upp i alpina regionen, maj—aug.

80. hyporitiformis Stein. - Skåne: Skälderviken, på fuktiga

ängar vid Rönneåns utlopp, juni.

Grupp 8 (Chionomyia nova subgenus).

Omfattar endast I art, som sannolikt närmar sig *Egle*, från vilket den bl. a. är avvikande genom kort sugsnabel med stora lameller, munkant ej framskjutande, bakkropp något bredare hos \circlearrowleft , 2. avsnittet på kantribban starkt utåtsvängt, \updownarrow :s panna påfallande bred.

81. vetula Zett. (Syn. naso Zett.) — Skåne—Lappland. Är den tidigast på våren uppträdande anthomyiden. Redan i slutet av februari har jag i skogsbygden i norra Skåne sett arten på solbelysta trädstammar och telefonstolpar i verkligt vinterlandskap med fotsdjup snö på marken. Den är ännu tidigare än Eglearterna. Kring Hälsingborg är den ej vanlig utan synes mera tillhöra skogsbygden. Arten ses även på senhösten i oktober och 2:na har jag ibland iakttagit på exkrementer.

Grupp 9 (Subhylemyia n. subg.).

Omfattar endast I art, som genom sin koniska bakkroppsform erinrar om arterna inom grupp I. Den har dock korthårigt antennborst och I främre sternopleuralborst.

82. longula Fall. (Syn. punctiventris Zett.). Ej sällsynt i södra Sverige. Går norrut åtminstone till Jämtland, där den av

förf. funnits i Undersåker; maj-sept.

Grupp 10 (Eremomyia Stein).

Hos denna grupp finnas åtminstone hos 3 2 kraftiga posthumeralborst, pannstrimborst saknas hos bägge können, t³ med 2 eller 3 ryggborst och 2 ad, kostalribba på undersidan hårig, 3 sparningsskänklar långa, i spetsen med småborst. Vårarter.

83. triticiperda Stein. — Skåne: Hälsingborg, april, maj. Tämligen sällsynt på trädstammar och stengärdesgårdar, ofta i närheten

av blommande sälgbuskar.

84. pilimana Ringd. — Jämtland (Åreskutan, Vällistafjällen). Från Huckett har jag erhållit ex. av vernalis Huck. och har därvid kunnat konstatera, att denna nordamerikanska art är identisk med pilimana.

Grupp 11 (Colpotomyia nova subgenus).

Hithörande art torde knappast kunna föras till någon av övriga grupper. Trots sina stora nedhängande buklameller synes arten ej vara närbesläktad varken med varicolor Meig. eller gemmata Zett. Dessa båda äga nämligen ett starkt posteroventralt apikalborst på t3. Arten har jag själv ej funnit och har därför ej kunnat undersöka o':s hypopygium. Zetterstedts typex., efter vilket jag gjort mina anteckningar, har pannan något intryckt men den är sannolikt minst dubbelt så bred som antennbredden, den är försedd med kraftiga strimborst, antennborst naket, kinder och underkinder breda, munkant rätt långt framåt-nedåtskjutande, palper långa, klubbformiga, a små, hårformiga, pra ej långt, bakkropp nästan valsformad, ej plattryckt, ryggsidan saknande borst utom sista segmentet och det framträdande hypopygiet, karakteristiska äro de ovalt-triangulära starkt nedskjutande buklamellerna, vilka sakna borst på undre kanten, t2 med 1 ad, 2 pd, t3 med 3 ryggborst, I av, 2 ad, vingar med kort kostaltagg, kostalribban på undersidan naken, vingfjäll små, fotputor stora.

85. laminata Zett. — Lappland: Juckasjärvi (Zetterstedt).

Grupp 12 (Pseudomyopina nova subgenus).

Till denna grupp föres Aricia moriens Zett., som i »Katalog der palearktischen Dipteren» finnes upptagen inom släktet Myopina. Med detta släktes båda arter reflexa R. D. och scoparia Zett. synes den enligt min mening ej vara besläktad utan bör i stället ha sin plats inom släktet Hylemyia. — Ögon brett åtskilda, panna av ett ögas bredd, framskjutande, pannstrimma med starka borst, kinder av antennernas bredd, underkinder breda med rak underkant och något framskjutande munkant, antenner långa med nästan naket borst, sugsnabel lång, med små lameller, palper rätt långa och i spetsen något utvidgade, pra långt, a små hårformiga, st. 1—2, bakkropp jämnbred och något platt, med starkt framträdande hypopygium, t² med 3 ad, 2 eller 3 pd, 2 av, 3 pv, t³ med 3 eller 4 ryggborst, 4 av, 5 ad, f³ med fullständiga av, pv finnas, vingar med lång kostaltagg och småborstig, på undersidan delvis med småhår, vingfjäll små.

86. moriens Zett. - Jämtland: Mullfjället (Zetterstedt).

Grupp 13 (till vilket släkte denna art dock lämpligen bör föras).

Till denna grupp föres en robust svartglänsande art med nästan klubbformig bakkropp, hypopygiet mycket stort och buklameller utomordentligt långa, ej tillplattade såsom hos *Prosalpia*, kinder breda, munkant framåt-nedåtskjutande, sugsnabel lång och tunn med små lameller, ögon hos ♂ smalt åtskilda, panna hos ♀ smalare än ett öga, med strimborst, a fina, ben korta, hos ♀ kraftiga, framtarsernas 4 sista leder hos ♀ något utvidgade, t² hos ♀ med rikliga borst: 2 eller 3 ad, 3 pd, 2 pv och 2 av, t³ med 2 av ap, vingar med liten kostaltagg, kantribban på undersidan naken?

87. atronitens Strobl. — Jämtland (Vällistafj., Storlien) alpina och subalpina regionen. Arten, som beskrevs av Strobl från Steiermarks alper, upptages ej av Stein eller Séguy i deras arbeten. Arten är karakteristisk och av Strobl så beskriven, att jag ej tvekat anse de svenska ex. såsom tillhörande denna art.

Grupp 14 (Prosalpiella nova subgenus).

Med sin hos ♂ långhåriga buk och saknaden av pra skulle man förmoda att nedanstående art kunde inordnas bland *Delia*-gruppens arter, men den föga plattryckta bakkroppen och de svartglänsande parningsskänklarna utesluta en sådan förmodan. Habituellt erinrar arten något om *Prosalpia sepiella* Zett. men kan ej heller föras till detta släkte, då dess buklameller ej äro svartglänsande, något som särskilt karaktäriserar *Prosalpia*-arterna.

88. Benanderi Ringd. — Lappland, Jämtland i alpina, subal-

pina och boreala regionen (Nuolja, Abisko, Undersåker).

Grupp 15 (Opsolasia Coqu., Lasiomma Stein, Lasiops Kow. (non Meig.).

Utmärkande för denna grupp äro de täthåriga ögonen, en karaktär, som ej finnes hos någon annan grupp av *Hylemyia*. Endast hos *H. Meadei* Kow. ha ögonen en glesare behåring, men denna art bör enligt Collin ej föras hit. Arten, som jag funnit i vårt land, återfinnes bland *Pegohylemyia* (Grupp 4).

89. eriophthalma Zett. — Skåne—Lappland, allmän, maj—okt. Synes uppträda i två former, en med ljusare pudrad torax, som uppträder om våren och en med svartare torax, den verkliga eriophthalma, sommar- och höstform. Sannolikt är Roederi Kow.

identisk med denna art.

90. ctenocnema Kow. — Sällsyntare än den föregående, Skåne—Jämtland, maj, juni.

Grupp 16.

Den enda hit räknade arten överensstämmer, med undantag för ögonen, som äro nakna, nästan till alla delar med föregående grupp. Måhända är den dock att anse som tillhörig grupp 4 (*Pegohylemyia*).

91. octoguttata Zett. — Gottland (Zetterstedt), Öland, Jämtland (förf.).

Grupp 17 (Nupedia Karl).

Arterna ha 2 ryggborst och I av på t³, ögon tätt sammanstötande hos ♂, orbiter fina, kinder och underkinder smala, munkant ej framskjutande, sugsnabel kort med korta, tjocka palper, akr. finnas, ben med ganska sparsam beborstning, kantribba på undersidan naken.

- 92. dissecta Meig. Skåne—Lappland, allm., april—oktober; går i fjällen upp i alpina regionen.
- 93. pseudodissecta Ringd. Lappl.—Jämtland, ej sällsynt i fjälltrakterna (alpina, subalpina, boreala reg.). Sannolikt är arten identisk med en form, som Schnabl betraktar som varietet till dissecta och som han givit namnet tundrica.
- 94. intersecta Meig. Skåne—Lappland, tämligen allmän, som föreg. utbredd till alpina regionen. Synes uppträda i en gråare vårform och en mera brunaktig höstform.
- 95. ?latipalpis Stein. Arten finnes ej upptagen i Steins arbete över Europas anthomyider. Ex., som jag insamlat i vårt land blevo på sin tid namnsatta av Stein. Arten är beskriven efter amerikanska ex. i ett arbete över nordamerikanska anthomyider 1918. Då beskrivningen passar gott in, förmodar jag, att de svenska ex. höra till samma art. Arten hyser förkärlek för spillning och har av av mig påträffats på häst- och kospillning i Jämtland i boreala regionen på Vällistafjällen, på Gotland vid Klintehamn samt i norra Skåne, juli.

Grupp 18 (Paradelia nova subgenus).

Arten, som bildar denna grupp, blev av förf. beskriven som en *Pegomyia*. Genom sina borstknippen på buken liknar den mycket en *Delia*. Från *Pegomyia* avviker den genom kantribban, som på undersidan är naken, genom befiintligheten av pannstrimborst och genom de förutnämnda borstknippena, som ej finnas hos till någon mig bekant *Pegomyia*. På grund av antalet ryggborst på baktibierna, vilket endast är 2, avviker den från *Delia*arterna. En undersökning av hypopygiet kan måhända ge besked om artens närmare släktskap.

96. Lundbecki Ringd. — Av förf. funnen i alpina regionen på fjället Nuolja i Lappland samt i den boreala regionen på Åreskutan i Jämtland.

3-3332. Entomol. Tidskr. Arg. 54. Hätt. 1 (1933).

Grupp 19 (Phorbia R. D., Adia Schnabl).

En god grupp- eller släktkaraktär, som pekar hän på ett gemensamt drag i dessa arters biologi, är det från sidorna hoptryckta äggläggningsröret hos honorna. Arterna ha i allmänhet en robust kroppsform, benen äro korta och grova, pannan framskjutande men ej munkanten, skutellen hos de flesta på undersidan naken, bakkropp vanligen konisk-cylindrisk, stundom vid basen något platttryckt, hypopygium stort, t² med I, 2 eller flera av, t³ med posteroventralt apikalborst hos *grisea* och *moliniaris*, hos de övriga endast med anteroventralt, vingar med grova ribbor

97. grisea Ringd. — Utbredning se Ent. Tidskr. 1929, pag.

cornis Pand.

98. moliniaris Karl. — Utbredning som föreg.

99. sepia Meig. — Skåne (Hälsingborg). Sannolikt är sepia hos Zetterstedt ej denna art.

100. genitalis Schnabl. — Skåne (Hälsingborg) Uppland.

101. penicillaris Stein. — Skåne (Hälsingborg, Båstad), Gotska Sandön (Jansson).

102. grisescens Ringd. n. sp. — Stockholmstrakten (Boheman).

103. curvicauda Zett. — Arten är en blandad art hos Zetterstedt, varför utbredningsuppgifterna i Diptera Scandinaviae äro osäkra. Den har sannolikt en nordlig utbredning i vårt land och är mig bekant från Lappland, Jämtland, Dalarna och Uppland.

104. remotella Zett. — Jämtland (vid Mullfjället, Zetterstedt). Då jag ej känner honan till denna art, är det ovisst, huruvida den verkligen hör till denna grupp. Genom sin breda panna avviker ♂ rätt väsentligt från övriga arter. Zetterstedt jämför arten med curvicanda.

De båda följande arterna ha upptagits i bestämningstabellerna, då de förut ansetts tillhöra släktet *Hylemyia* resp. *Chortophila*. Deras rätta plats torde emellertid vara inom släktet *Pegomyia*. Båda äro dock ej nära besläktade med varandra.

dentiens Pand. — Skåne (Hälsingborg, allm., april—juni) Uppland? Arten kan, som Professor Tullgren påpekat, möjligen vara identisk med *rubivora* Cocq. från Nordamerika och bör nog rätteligen bära detta namn. Efter vad jag kan finna, äro hypopygierna av samma byggnad hos bägge arterna.

tunicata Zett. (Syn. Chortophila alpina Ringd.). — Lappland—Dalarne i alpina regionen. Könen äro mycket olika hos denna art och kunna svårligen anas höra samman. Hannen be-

skrev jag under ovannämnda namn utan att då känna honan, som jag sedermera funnit. Denna senare är mycket karakteristisk till färgen men helt olika 3. Den beskrevs av Zetterstedt under namnet Anthomyza tunicata. 3 är svartbrun med svarta ben, som endast vid basen av tibierna äro något gulaktiga, \$\varphi\$ är visserligen svartbrun till grundfärgen, men hela toraxryggen jämte skutellen äro rödgula, endast 3 smala strimmor på torax brunaktiga, benen utom tarser och framlår gula. En så utpräglad könsolikhet, vad färgen beträffar, finnes hos svenska anthomyider endast hos Pegomyia haemorrhoa, där könen av Zetterstedt beskrevos som olika arter. Den av Stein i Wiener Entom. Zeitung 1902 efter ex. från Riksmuseum utförligt beskrivna arten är en annan från den verkliga, ovan behandlade tunicata, väl skild art.

Almsjuka. Sedan ungefär 15 år tillbaka härjar en svår sjukdom på olika almarter i Holland och västra Tyskland. Hittills har den spritt sig ända fram till Polen och har även dykt upp i Frank-

rike, England och Amerika.

Sjukdomsymptomen visa sig först högst uppe i kronan: bladen skrumpa ihop och torka. Härifrån sprider sig sjukdomen successivt nedåt tills hela trädet har torkat. Om man undersöker veden i det sjuka trädet, finner man, att de yttersta årsringarna äro brunfärgade, vilket beror på att de vattenledande kärlen tilltäppas av thyller. Denna thyllbildning förorsakas av en parasitär svamp, Graphium ulmi Schwarz. Svampen förmår intränga i veden endast genom öppna sår; en massinfektion kan alltså följa endast då träden äro mer eller mindre skadade. Dessa primära skador ha visat sig uppstå genom splintborrarna Scolytus scolytus och multistriatus, vilka göra sitt näringsgnag vid basen av unga kvistar. De splintborrar, som ha utvecklat sig i sjuka träd, föra med sig talrika Graphiumsporer på kroppen och i tarmen och äro de egentliga smittospridarna. Deras ekonomiska betydelse är ännu större än syampens, ty sedermera yngla de på de Graphium-sjuka men ännu livskraftiga träden och giva dem därigenom dödsstöten.

I Sverige har almsjukan ännu icke förekommit. Ett överförande av svampen särskilt till Sydsverige är dock icke otänkbart. Man måste därför ständigt vara på sin vakt för att vid en eventuellt utbrytande epidemi genast kunna vidtaga nödiga åtgärder.

V. Butovitsch.